॥ वैशम्पायन उवाच ॥ सन्तिष्ठत प्रहरत तूर्णं विपरिधावत। इति स्म सैन्धवो राजा चोदयामास तान्नृपान्।
ततो घोरतमः शब्दो रणे समभवत्तदा। भीमार्ज्जुनयमान् दृष्ट्वा सैन्यानां सयुधिष्ठिरान्।
शिविसौवीरसिन्धूनां विषादश्चाप्यजायत। तान् दृष्ट्वा पुरुषव्याघ्रान् व्याघ्रानिव बलोत्कटान्।
हेमचित्रसमुत्सेधां सर्व्वशैक्यायसीं गदां। प्रगृह्याभ्यद्रवद्भीमः सैन्धवं कालचोदितं।
सदन्तरमथावृत्य कोटिकास्योऽभ्यहारयत्। महता रथवंशेन परिवार्य्य वृकोदरं। १५७२०
शक्तितोमरनाराचैर्व्वीरबाहुप्रचोदितैः। कीर्य्यमाणोऽपि बहुभिर्न स्म भीमोऽभ्यकम्पत।
गजन्तु स गजारोहं पदातींश्च चतुर्द्दश। जघान गदया भीमः सैन्धवध्वजिनीमुखे।
पार्थः पञ्चशताञ्छूरान् पार्व्वतीयान् महारथान्। परीप्समानः सौवीरं जघान ध्वजिनीमुखे।
राजा स्वयं सुवीराणां प्रवराणां प्रहारिणां। निमेषमात्रेण शतं जघान समरे तदा।
ददृशे नकुलस्तत्र रथात् प्रस्कन्द्य खड्गधृक्। शिरांसि पादरक्षाणां वीजवत् प्रवपन्मुहुः। १५७२५
सहदेवस्तु सन्धाय रथेन गजयोधिनः। पातयामास नाराचैर्द्रुमेभ्य इव वर्हिणः।
ततस्त्रिगर्त्तः सधनुरवतीर्य्य महारथात्। गदया चतुरो वाहान् राज्ञस्तस्य तदाऽवधीत्।
तमभ्यासगतं राजा पदातिं कुन्तिनन्दनः। अर्द्धचन्द्रेण बाणेन विव्याधोरसि धर्म्मराट्।
सभिन्नहृदयो वीरो वक्त्राच्छोणितमुद्वमन्। पपाताभिमुखः पार्थं छिन्नमूल इव द्रुमः।
इन्द्रसेनद्वितीयस्तु रथात् प्रस्कन्द्य धर्म्मराट्। हताश्वः सहदेवस्य प्रतिपेदे महारथं। १५७३०
नकुलन्त्वभिसन्धाय चेमङ्करमहामुखौ। उभावुभयतस्तीक्ष्णैः शरवर्षैरवर्षतां।
तोमरैरभिवर्षन्तौ जीमूताविव वार्षिकौ। एकैकेन विपाठेन जघ्ने माद्रवतीसुतः।
त्रिगर्त्तराजः सुरथस्तस्याथ रथधूर्गतः। रथमाक्षेपयामास गजेन गजयानवित्।
नकुलस्त्वपभीस्तस्माद्रथाच्चर्म्मासिपाणिमान्। उद्भ्रान्तं स्थानमास्थाय तस्थौ गिरिरिवाचलः।
सुरथस्तं गजवरं वधाय नकुलस्य तु। प्रेषयामास सक्रोधमभ्युच्छ्रितकरं ततः। १५७३५
नकुलस्तस्य नागस्य समीपे परिवर्त्तिनः। सविषाणं भुजं मूले खड्गेन निरकृन्तत।
स विनद्य महानादं गजः कङ्कणभूषणः। पतन्नवाक्शिरा भूमौ हस्त्यारोहानपातयत्।
स तत् कर्म्म महत् कृत्वा शूरो माद्रवतीसुतः। भीमसेनरथं प्राप्य शर्म्म लेभे महारथः।
भीमस्त्वापततो राज्ञः कोटिकास्यस्य सङ्गरे। सूतस्य नुदतो वाहान् क्षुरेणापाहरच्छिरः।
न बुबोध हतं सूतं स राजा बाहुशालिना। तस्याश्वा व्याद्रवन् संख्ये हतसूतास्ततस्ततः। १५७४०
विमुखं हतसूतं तं भीमः प्रहरतांवरः। जघान तलयुक्तेन प्रासेनाभ्येत्य पाण्डवः।
द्वादशानान्तु सर्व्वेषां सौवीराणां धनञ्जयः। चकर्त्त निशितैर्भल्लैर्धनूंषि च शिरांसि च।
शिबीनिक्ष्वाकुमुख्यांश्च त्रिगर्त्तान् सैन्धवानपि। जघानातिरथः संख्ये बाणगोचरमागतान्।
सादिताः प्रत्यदृश्यन्त बहुशः सव्यसाचिना। सपताकाश्च मातङ्गाः सध्वजाश्च महारथाः।
प्रच्छाद्य पृथिवीं तस्थुः सर्व्वमायोधनं प्रति। शरीराण्यशिरस्कानि विदेहानि शिरांसि च। १५७५५